

Vui Cười

Bói

Hai ông trong quán cà-phê mới gặp nhau lần đầu nhưng có vẻ đã thân nhau. Một ông bảo:
- Lúc sau này tôi chuyển sang nghiên-cứu chỉ tay. Hay lắm ông ạ!
- Thế à? Đầu ông thử xem giùm tôi xem.
- Được rồi. Ông đặt giữa bàn tay trái ra.
Được rồi, úp tay xuống. Đứng, xoè các ngón tay ra. Tốt. Giơ ngón cái lên. Giơ ngón út ra. Cong hai ngón tay cái và tay trở lại thành vòng tròn. Thôi, nắm bàn tay lại. Để yên đấy. Bây giờ ông muốn hỏi gì?- Ông xem tôi là người như thế nào?
- Ông là người dễ bảo!

Sống chết tại mình

Một bà ở vùng quê xa, sau một tuần lên chăm sóc chồng đang điều trị tại một bệnh viện ở thành phố, đã tâm sự với chồng:
- Có đến đây mới biết, khi bị bệnh, kể cả bệnh hiểm nghèo, sống chết là tại bệnh nhân cả thôi, chứ theo như các bác sĩ ở đây nói thì chẳng bệnh nào bác sĩ chịu bó tay...
- Thế các bác sĩ ở đây nói sao?
- Ô, thế từng ấy ngày nằm ở đây mà ông không thấy à? Gặp những trường hợp bệnh nhân chết, bác sĩ nói: "Người này gọi lên nhanh tí nữa thì sống!"; còn những trường hợp bệnh nhân được cứu sống thì bác sĩ lại bảo: "Người này gọi lên chậm tí nữa thì chết!" Thế thì sống, chết chẳng phải tại mình là gì, chứ phải đâu bác sĩ không chữa được.

Chữa Cháy

Một giáo viên trẻ mới ra trường. Trong một buổi vào lớp, vô tình, mặt cô bị dính một vết nhọ. Học sinh cười khúc khích. Khi khám phá ra, cô giáo trẻ nhanh trí "thuyết" luôn một bài: "Con người dù sống ở thời đại nào, dù đi và đến đâu cũng cần có một tấm lòng. Trong truyện cổ tích 'Cô gái lọ lem', do hoàn cảnh mà cô gái có khuôn mặt không được sạch, song cô vẫn trở thành hoàng hậu, và cô đã không ngần ngại khi bôi nhọ lên mặt mình để các em luôn ghi nhớ bài học hôm nay là đừng sợ khuôn mặt bẩn, mà chỉ sợ tâm hồn hồng sạch mà thôi."
Cả lớp: !!!

Thầy em

Đề cô giáo cho thế này: "Em hãy miêu tả người thầy kính yêu của em".
Bài văn có đoạn:
"... Như chúng ta đã biết, người thầy là người đã dạy dỗ chúng ta nên người, em xin tả về thầy của em: Thầy em nay đã già rồi, vóc dáng thầy nhỏ bé, đầu thầy tròn như trái dưa khô gắn với mái tóc hoa râm trông thật vui tươi, hóm hỉnh. Lỗ mũi dọc dừa trên khuôn mặt đầy vẻ phúc hậu của thầy, hai mắt thầy như hai hạt nhãn, trông như hai vì sao đang lóe sáng trong màn đêm..."
Cô giáo phê: "Cho một điểm khuyến khích nhờ công 'sáng tạo'."

Hè 99
N.N góp nhặt